

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu: **D., a.s., N., P.**, IČO: X., zast. JUDr. I.Ž., PhD., advokát, K., P. proti žalovanému: **Mgr. K.H., N., B.**, správca konkurznej podstaty úpadcu **M.C., s.r.o., S., P.**, IČO: X., **o vylúčení veci z konkurznej podstaty**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13.10.2009, č. k. 45 Cbi 181/02-119, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13.10.2009, č. k. 45 Cbi 181/02-119 **p o t v r d z u j e.**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom určil, že nehnuteľnosť - administratívna budova nachádzajúca sa v katastrálnom území P., okres P., obec P., vedená správou katastra P. na LV číslo X., súpisné číslo X., parcelné číslo X. a pozemok parcelné číslo X., druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría, o celkovej výmere 430 m² nepatrí do konkurznej podstaty úpadcu M.C., s.r.o., S., P., IČO: X..

Žalovaný - správca konkurznej podstaty je povinný vylúčiť nehnuteľnosť - administratívna budova nachádzajúca sa v katastrálnom území P., okres P., obec P., vedená správou katastra P., na LV číslo X., súpisné číslo X., parcelné číslo X. a pozemok parc. číslo X., druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría, o celkovej výmere 430 m², z konkurznej podstaty úpadcu M.C., s.r.o., S., P., IČO: X., v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3K 63/01. Ďalej zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 829,85 Eur, t. j. 25 000 Sk, na náhradu trov konania, predstavujúcich súdny poplatok.

Podľa odôvodnenia rozsudku žalobca sa návrhom, súdu doručeným dňa 23.8.2002, doplneným podaním zo dňa 12.7.2004 domáhal určenia, že nehnuteľnosť - administratívna budova, nachádzajúca sa v katastrálnom území P., okres P., obec P., vedená správou katastra P., na LV číslo X., súpisné číslo X., parcelné číslo X. a pozemok parcelné číslo 1335/6, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría, o celkovej výmere 430 m² nepatrí do konkurznej podstaty úpadcu M.C., s.r.o., S., P., IČO: X.. Súčasne žiadal, aby súd žalovanému, t. j. správcovi konkurznej podstaty uložil povinnosť vyššie špecifikované nehnuteľnosti vylúčiť z konkurznej podstaty úpadcu v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod. sp. zn. 3K 63/01.

Žalobca súčasne uviedol, že úpadca, ešte pod obchodným menom B., s.r.o., N. je účastníkom konania vedeného na Okresnom súde v Prievidza pod sp. zn. 4C 290/00 o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy ako žalovaný v 1/ rade. Žalovaným v 2/ rade je spoločnosť M., s.r.o., F., B., IČO: X. Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.2.2002 pod sp. zn. 5K 232/01 bol na majetok žalovaného v 2/ rade vyhlásený konkurz.

Spoločnosť D., a.s. uzatvoril dňa 10.2.1998 s K. Dohodu o splácaní úveru na trvale sa obracajúce zásoby, predmetom ktorej bolo usporiadanie práv a povinností zmluvných strán vyplývajúcich z úverového vzťahu. Pohľadávka ku dňu 7.1.1998 predstavovala čiastku 1 255 157,10 Sk.

Dňa 23.2.1992 uzatvoril žalobca s K., š.p., B. zmluvu č. 15/99-N o zriadení záložného práva. Predmetom zálohu sa stala administratívna budova číslo X. na parcele číslo X.

a pozemok, parcelné číslo X., k. ú. P., obe vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Nehnutelnosti boli v katastri vedené na LV číslo X.. Ich hodnota bola stanovená znaleckým posudkom číslo 248/98, vypracovaným Ing. A.D. dňa 10.2.1998, určená na 2 835 280 Sk. V tomto čase záväzok žalobcu voči banke predstavoval 1 290 512,20 Sk. Záložná zmluva bola uzatvorená podľa § 151a/ až 151 g/ Občianskeho zákonníka a § 299 Obchodného zákonníka. Obsahom zmluvy bola okrem iného aj dohoda o plnomocenstve, ktorou žalobca splnomocnil banku, v prípade neplnenia záväzku z úverovej zmluvy, predat' založenú vec po neúspechu verejnej dražby aj iným aktuálnym vhodným spôsobom. Vklad záložnej zmluvy do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 30.5.2000 pod č. V X..

Notárskou zápisnicou zo dňa 23.3.1999, spísanou notárkou JUDr. H.H. v B., č. k N 311/99, žalobca uznal svoj dlh voči banke a súhlasil s použitím notárskej zápisnice ako exekučného titulu na uspokojenie pohľadávky K.. Oznámením z 24.5.2000 banka oznámila žalobcovi, že postúpila pohľadávku z uvedeného úveru, v zostatku istiny k 30.9.2000 v sume 940 000 Sk, nedoplatku úrokov, dlžných úrokov vrátane príslušenstva, zmluvou zo dňa 24.5.2000

na spoločnosť M., s.r.o. Žalobca oznámenie prevzal 29.5.2000.

Žalobca po nahliadnutí do listu vlastníctva v katastri nehnuteľností zistil, že spoločnosť M., s.r.o. kúpnu zmluvou uzatvorenou s úpadcom dňa 23.6.2000 previedla do jeho vlastníctva nehnuteľnosť vedenú v katastrálnom území P., zapísanú na LV číslo X. ako administratívna budova, súpisné číslo X., parcelné číslo X. a pozemok parcelné číslo X. v celosti. Vklad vlastníckeho práva bol povolený pod č. V X. dňa 28.6.2000.

Súd po oboznámení sa s dokladmi tvoriacimi obsah spisu konštatoval, že spoločnosť M., s.r.o. a úpadca svojim konaním pred uzatvorením kúpnej zmluvy a pri jej uzatváraní postupovali spôsobom, ktorý odporuje a obchádza ustanovenia Občianskeho zákonníka a Obchodného zákonníka. Spoločnosť M., s.r.o. nebola oprávnená predat' záloh podľa § 299 ods. 2 Obchodného zákonníka. K. ešte pred vznikom záložného práva (24.5.2000), t. j. pred povolením vkladu záložného práva do katastra nehnuteľností (30.5.2000) uzavrela zmluvu o postúpení pohľadávky s M., s.r.o., a preto nemohlo byť realizované záložné právo predajom nehnuteľností. Uvedené odporuje právnej zásade, že nikto nemôže na druhého previesť viac práv, ako sám má.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka je neplatný právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Zmluvou o prevode pohľadávky od K. neprešlo na spoločnosť M., s.r.o. záložné právo a s ním právo

predať záloh úpadcovi. Táto spoločnosť porušila svoju povinnosť aj tým, že na zamýšľaný výkon záložného práva na verejnej dražbe včas žalobcu neupozornila. Žalobca sa o dražbe dozvedel až v septembri 2000. Právo prediť záloh vo verejnej dražbe pri splnení zmluvne dohodnutých, resp. zákonom stanovených podmienok mala spoločnosť M., s.r.o. priamo zo zákona. Iný spôsob predaja musí byť dohodnutý zmluvne, k čomu musí záložca záložného veriteľa (spoločnosť M., s.r.o.) splnomocniť osobitne. V prejednávanej veci na vykonanie iného vhodného spôsobu predaja bolo v záložnej zmluve udelené splnomocnenie zo strany žalobcu len K.. V danom prípade oprávnenie konať za splnomocniteľa - žalobcu vzniklo Zmluvou o zriadení záložného práva zo dňa 23.2.1999, a to štatutárnemu orgánu banky alebo osobe, ktorej tento štatutárny orgán udelil plnomocnenstvo. K takému úkonu však nedošlo.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že v zmysle ustanovení ZKV sú v prejednávanej veci splnené všetky predpoklady pre to, aby súd mohol vylučovacej žalobe vyhovieť.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný a navrhol ho zmeniť a žalobu zamietnuť.

Opätovne poukazuje na svoje vyjadrenia podané v predmetnej právnej veci zo dňa 30.1.2008 a 27.2.2008 a má za to, že záložné právo vzniklo a spoločnosť M., s.r.o. bola oprávnená nehnuteľnosť v rámci výkonu záložného práva prediť. K. uzatvorila zmluvu o postúpení pohľadávky so spoločnosťou M., s.r.o. dňa 24.05.2000, avšak vklad záložného práva do príslušného katastra nehnuteľností bol povolený až dňa 30.05.2000. Podľa názoru odporcu je dôležitá tá skutočnosť, že vklad záložného práva povolený bol.

Odvolateľ si je vedomý právnej zásady, že nikto nemôže na iného previesť viac práv, ako sám má. Opätovne však poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 142/2002. Má za to, že tento právny názor je možné aplikovať analogicky aj na otázku záložného práva aj v tomto konkrétnom prípade. Pretože vklad záložného práva bol dodatočne povolený a strany nemali žiadny dôvod o tomto pochybovať.

Namieta, že prvostupňový súd sa taktiež nezaoberal otázkou dobromyseľnosti žalovaného pri nadobudnutí nehnuteľností od spoločnosti M., s.r.o. Žalovaný nemal prečo spochybňovať oprávnenie tejto spoločnosti na predaj nehnuteľností a o celej transakcii pochybovať. Vzťahy medzi žalobcom a K., taktiež vzťahy medzi K. a spoločnosťou M., s.r.o. neboli žalovanému známe v čase uzatvárania kúpnej zmluvy a tieto nemal ani dôvod skúmať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že žalobca sa návrhom na začatie konania domáhal určenia, že nehnuteľnosť - administratívna budova, nachádzajúca sa v katastrálnom území P., okres P., obec P., vedená správou katastra P., na LV číslo X., súpisné číslo X., parcelné číslo X. a pozemok parcelné číslo X., druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, o celkovej výmere 430 m² nepatrí do konkurznej podstaty úpadcu M.C., s.r.o., S., P., IČO: X.. Súčasne žiadal, aby súd žalovanému, t.j. správcovi konkurznej podstaty uložil povinnosť vyššie špecifikované nehnuteľnosti vylúčiť z konkurznej podstaty úpadcu v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3K 63/01.

Odvolací súd sa plne stotožnil so zisteným skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením veci súdom I. stupňa. Na zdôraznenie uvádza, že K. ešte pred vznikom záložného práva (24.5.2000), t.j. pred povolením vkladu záložného práva do katastra nehnuteľností (30.5.2000), uzavrela zmluvu o postúpení pohľadávky s M., s.r.o., čiže postúpila pohľadávku. Avšak vzhľadom na to, že ešte nebolo záložné právo pre ňu zapísané v katastri nehnuteľností, nemohla postúpiť s pohľadávkou aj záložné právo, ako si to vykladá odvolateľ, a nemá preto opodstatnenie ani výklad, že spolu s pohľadávkou sa postupuje aj záložné právo ako súčasť pohľadávky. Následkom tohto sa nemohlo realizovať záložné právo predajom nehnuteľností. Momentom uzavretia zmluvy o prevode pohľadávky od K. neprešlo na spoločnosť M., s.r.o. záložné právo a s ním právo predať záloh úpadcovi. Dodatočné povolenie vkladu na tomto závere nič nemôže meniť, ako sa domnieva odvolateľ. Správne súd prvého stupňa konštatoval, že to odporuje právnej zásade, že nikto nemôže na druhého previesť viac práv ako sám má.

S týmto zvýraznením odôvodnenia v súlade s ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo mu žiadne nevznikli.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 10. februára 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová